

adgangen er i dette tilfælde betinget af, at parten forinden indhenter et lovligt og frivilligt samtykke fra den person, der er berettiget til at videregive de elektroniske data.

Artikel 33 vedrører bistand til aflytning af trafikdata.

Efter artikel 33 er de kontraherende parter forpligtet til at yde hinanden bistand til aflytning af trafikdata, som har forbindelse til bestemte kommunikationer, der overføres ved hjælp af et edb-system. Spørgsmålet om, i hvilke tilfælde en part skal yde bistand til aflytning, afgøres efter den anmodede parts nationale lovgivning. Dog skal en part som minimum yde bistand til aflytning af trafikdata i sager, hvor der efter national lovgivning ville være adgang til at foretage aflytning af trafikdata.

Artikel 34 vedrører bistand til aflytning af indholdsdata.

Efter bestemmelsen er de kontraherende parter forpligtet til at yde hinanden bistand til aflytning eller registrering af indholdsdata fra bestemte kommunikationer, der overføres ved hjælp af et edb-system. Bistand til aflytning af indholdsdata skal efter bestemmelsen ydes i tilfælde, hvor en part ifølge internationale konventioner i forvejen er forpligtet til at yde en sådan bistand og i sager, hvor der efter national lovgivning hos den anmodede part er adgang til at foretage aflytning af indholdsdata.

Med henblik på at kunne yde øjeblikkelig bistand til bl.a. uopsættelige efterforskningskridt i forbindelse med IT-kriminalitet skal de kontraherende parter efter artikel 35 udpege et kontaktpunkt, der altid er tilgængeligt (24 timer i døgnet/7 dage om ugen). Kontaktpunktet skal enten selv yde bistand til den begærende part eller være i stand til hurtigt at koordinere bistanden med andre myndigheder, ligesom medarbejderne hos kontaktpunktet skal være i besiddelse af passende uddannelse og udstyr for at kunne yde den ønskede bistand.

Kapitel IV – Afsluttende bestemmelser

Konventionens *artikel 36-48* indeholder afsluttende bestemmelser.

Det gælder bestemmelser om, at Europarådets Styringskomité for Strafferet (CDCP) skal holdes underrettet om fortolkning og anvendelse af konvention. Eventuelle tvister mellem parter om fortolkningen og anvendelsen skal søges afgjort ved forhandling mellem parterne eller andre frødelige midler, herunder ved indbringelse for Styringskomitéen for Strafferet, Den Internationale Domstol eller ved voldgift. Det fastlægges endvidere, at konventionen træder i kraft

den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor fem stater, herunder mindst tre af Europarådets medlemsstater, har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

7.2. Justitsministeriets overvejelser om lovgivningsmæssige konsekvenser

Kapitel II – Foranstaltninger på nationalt plan

Del 1 – Materiel strafferet

Artikel 2 indeholder som anført i pkt. 7.1. en pligt for de kontraherende parter til at gøre det strafbart uberettiget at skaffe sig adgang til et edb-system eller en del heraf.

Pligten til at kriminalisere handlinger omfattet af artikel 2 må anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 263, stk. 2, om krænkelse af datahemmeligheden.

Efter denne bestemmelse straffes den, der uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Hvis den strafbare handling er begået for at skaffe sig eller gøre sig bekendt med en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder, kan straffen efter straffelovens § 263, stk. 3, stige til fængsel indtil 4 år.

Artikel 3 vedrører parternes forpligtelse til at kriminalisere aflytning af ikke offentligt tilgængelige elektroniske data.

Pligten til at kriminalisere aflytning af ikke offentligt tilgængelige elektroniske data må ligeledes anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 263, stk. 2.

Artikel 4 vedrører de kontraherende parters forpligtelse til at gøre det strafbart forsættligt at beskadige, slette, forringe, ændre eller undertrykke elektronisk data.

Pligten til at kriminalisere de nævnte handlinger må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1, om hærværk.

Efter denne bestemmelse straffes den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 1 år. Hvis hærværket er af betydeligt omfang, eller hvis gerningsmanden tidligere er fundet skyldig i bl.a. hærværk, kan straffen stige til fængsel i 4 år, jf. straffelovens § 291, stk. 2.

Artikel 5 vedrører parternes forpligtelse til at gøre det strafbart at forhindre et edb-systems funktion i al-